

Nürnberg, 25. Januar 1553

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 449f.

S. D. Binas tuas accepi litteras, quarum lectio mihi fuit iucundissima. neque minùs tamen me delectauit solicitude tua, qui tam studiosè eadem iterum, metuens priores litteras intercidisse. Quod autem attinet ad tuas deliberationes, vt nunc quidem res sunt ac tempora, nihil inuenies, vt opinor, melius neque rectius, quàm στέργειν τὰ παρόντα. Itaque tibi autor et hortator sum, vt quasi redactus in angustias, cum non videas quò recipere te possis, vbi tutiore loco sis, contrahas te et resistas, atque perpetiaris fortunae omnes impetus, donec alicunde aliquid auxilij se ostendat. τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει. Quòd si omnino loco cedere videatur, cautè et circumspectè te geres, et pedem referes ἐντροπαλιζόμενος ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων. Sed de his aliquando, Christo volente, coràm. teneor enim desiderio contemplandi bibliothecam vestram, quam mihi copiam per te facilè esse futuram confido. Nisi igitur aliquid mihi impedimenti oblatum fuerit, dabo operam, istuc vt priùs excurram, quàm reuertar ad Academiam nostram. De fratre nuper D. Caspar Nucelius mecum ita fuit locutus, vt videretur significare consilium illi à se esse datum. Quod autem tu de alia arte scribis, id fui miratus. Nam quamuis medicatio non succedat, vt Hippocrates hanc mutari vetat, ita propter aduersationem fortunae non est statim mutandum consilium. Et nosti illud: τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἀμεινον. Si quid tamen resciuero, faciam te certiorem. Vale. Scripsi haec festinanter, quapropter istas litteras boni consules. Iterum vale. Norimb[ergae]. 8. Cal[endas] Febr[uarij]. Anno Domini 1553.